

OASE viering 20 augustus 2016 in de Immanuelkerk

Thema: Span je in

Voorgangers: Hans van Hak en Els Bazelmans

Openingslied: Wees hier aanwezig, GvL 647

Woord van welkom

Gebed om vergeving

Als ik wist wat in die ander leeft,
zou ik dan nog durven oordelen?
Als ik kon kijken in het hart van mijn medemens,
zou ik dan beter begrijpen?
Als ik zijn motieven kon doorgronden,
zou ik dan gemakkelijker vergeven en vergeten?
Als mijn doen en laten openbaar gemaakt werd,
zou ik dan niet beschaamd mijn hoofd buigen
en om vergiffenis vragen?
Alles weten, is alles vergeven.

Vredewens

God, geef ons vrede
in een wereld vol spanning en haat,
waarin mensen tegenover elkaar staan
waarin mensen soms weinig liefde en geduld kennen.

God, geef ons on-vrede,
met alles wat niet goed is,
dat we opkomen voor iedereen die in het nauw zit,
dat we "vechten" voor een wereld
waarin mensen elkaar respecteren en waarderen.

God, geef ons vrede:
die ene hand, die wederzijds
- aarzelend en hoopvol -
naar de ander reikt.

Lezing

Wij mensen, hoewel we veel van elkaar houden,
hebben soms toch weinig tijd voor elkaar.
We hebben het druk met heel veel dingen.
Maar als we een kans hebben laten lopen, zeggen we achteraf:
wat is het toch jammer geweest
dat we niet meer tijd hebben genomen.
We zagen het toen niet. We genoten niet van de liefde.
En we zeggen: hadden we toen maar gezien wat we nu zien.
we zagen het niet omdat de omstandigheden,
ons gezichtsvermogen, onze kijk op de dingen, beperkten.
Ontzettend jammer, want we zien dan bijna alles te laat.

Of we moeten bereid zijn om ook te willen kijken
met de ogen van een ander,
die in andere omstandigheden verkeert.
Dan kunnen we van elkaar heel veel leren.

Nu leven wij in de gelukkige omstandigheid.
dat ons het evangelie gegeven is.
Dat is een kijk op het leven
van iemand die méér zag dan wij.
Daar kunnen we ontzettend veel aan hebben.

Behalve als we zouden zeggen:
ach, dat evangelie: uit de tijd,
niet actueel, goed voor kerkmensen.
Ontzettend jammer zou dat zijn,
want als God ons zegent met het licht van ZIJN ogen,
zien we alles veel beter
en zijn wij veel en veel gelukkiger.

Lied: Een mens te zijn op aarde, GvL 432 met melodie: GvL 553

Evangelie: Lucas 13, 22-30 (NBV)

Acclamatie: Wees hier aanwezig, GvL 647

Levend woord: zie onderaan de viering

Geloofsgebed:

Ik geloof in God,
kracht die ons doet leven,
geest die ons bezielt
tot méér dan het gewone.
Stem die ons roept
om mens te worden zoals bedoeld.

Ik geloof,
dat we het recht
en het vermogen hebben
ons te ontplooien.
dat we mens kunnen worden
aan onszelf en aan elkaar.

Ik geloof,
dat wij als mens een weg hebben te gaan,
dat we keuzes moeten en kunnen maken,
dat we ons niet bij alle bestaande toestanden
hoeven neer te leggen,
maar dat we scheppingskracht hebben
en dingen in onszelf
en in onze omgeving kunnen veranderen.

Ik geloof,
dat we onze weg niet alleen hoeven te gaan,
dat we ons daarbij gesteund kunnen voelen door

de ander, die ene ander, Jezus van Nazareth,
onze herder en leidsman die ons is voorgegaan
ten einde toe.

Ik geloof, dat wij zijn:
stem voor elkaar,
toekomst in wording.

Voorbeden: met acclamatie-refrein, GvL 448

Omdat Gij het zijt groter dan ons hart,
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.

Om moed en inzet bidden wij
voor mensen die zich verbinden
met bewegingen van gerechtigheid,
waarbij meer van hen gevraagd wordt
dan ze hadden gedacht:
dat zij steun mogen ondervinden van elkaar
en daarin iets mogen vermoeden
van de ondersteunende hand van God.

Om zorg in onze kerken en geloofsgemeenschappen
voor allen die niet mee kunnen komen
omdat ze weinig of niets verstaan
van het beleid dat gevoerd wordt,
voor mensen die onderweg blijven steken,
verwijderd en vervreemd raken:
dat er mensen op hun weg mogen komen
die in staat zijn hun een nieuwe weg te wijzen.

Om zorg in onze samenleving
voor hen die achterop raken,
minder kansen hebben op de arbeidsmarkt,
voor mensen die minder begaafd zijn,
niet in staat voor zichzelf op te komen:
dat er onder ons en in politieke kringen mensen opstaan
die oog en hart hebben voor de geringen,
en werken aan nieuwe levenskansen.

Om bereidheid in onze kring
om eer en aanzien te delen
en zo met elkaar op te trekken
dat er reden tot vreugde mag zijn
voor ieder van ons, wie dan ook:
dat wij mogen ervaren en beleven
dat God in ons midden gaat.

Intentieboek

Eigen intenties (met kaarsje)

Stilte; wat je niet zegt, maar wel leeft in je hart

Onze Vader (NBV): *staande, hand in hand*

Onze Vader in de hemel
laat uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen
en uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want aan u behoort het koningschap,
de macht en de majesteit tot in eeuwigheid.
Amen

Brood voor onderweg:

In uw naam zijn wij hier samen. Wij noemen u God en Vader.
Niemand heeft u ooit gezien, maar elke dag opnieuw is het duidelijk
hoe u werkzaam aanwezig bent, daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden,
daar waar mensen de handen ineen slaan en kleine stappen zetten
om deze wereld om te bouwen tot uw wereld.
Wij zien u aan het werk, God, in de ontluikende liefde tussen de mensen,
in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid,
in kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.
Wij zien u aan het werk in Jezus, uw Zoon:
de woorden die Hij sprak, waren uw woorden en worden nu de onze.
Zijn keuze voor kleine mensen was uw keuze en wordt nu de onze.
Hem willen wij hier noemen als inspiratie,
als wegwijzer voor ons leven, als blijvende oproep om te blijven doen
wat Hij ons heeft voorgedaan.

Wij blijven zoeken naar de weg door de woestijn, langs de oase die ons doet herleven.
Wij blijven zoeken naar voedsel voor onderweg, voor onszelf en voor elkaar.
Wij delen dat voedsel, dit brood met elkaar,
om Hem, uw Zoon bij ons levend te houden.
Wij delen dat voedsel, dit brood met elkaar,
als teken van verbondenheid met U en met elkaar.

- u geeft een stukje brood aan degenen waarvan u het mandje krijgt -

Lied: Taize

Laudate omnes gentes, laudate Dominum.
-Looft, alle volken, looft de Heer-

Slotgedachte:

God,
bedankt voor al die mensen
die niet gulzig alles naar zichzelf toe graaien,

maar die met gulle hand en zonder bijbedoelingen
iets aan een ander geven.

Bedankt voor al die mensen
die hun kostbare tijd geven aan wat onbetaalbaar is:
een beetje aandacht voor wie dat nodig heeft,
een helpende hand, een vriendelijk woord.

Bedankt voor al die mensen die hun energie geven
aan al die organisaties, bekend en minder bekend,
die goed werk doen tot welzijn van mensen in nood.

Bedankt voor al die mensen, die niet kreunterig zijn
als het gaat om nieuwe kansen geven.
Die royaal zijn in het vertrouwen dat ze in je hebben.

Bedankt voor al die mensen
die een beetje op u lijken, God.

Zegebede: (allen)

Gezegend onze vingers
dat zij begaanbare wegen zullen wijzen

Gezegend onze oren
dat zij het roepen wie pijn hebben , zullen horen

Gezegend onze ogen
dat zij in ieder mens een vonkje van God mogen zien

Gezegend onze schouders
dat zij anderen tot steun mogen zijn

Gezegend onze lippen
dat zij woorden van troost mogen spreken

Gezegend onze voeten
dat zij mogen dansen van vreugde en dat zij vrede mogen brengen waar ze gaan

Gezegend onze handen
dat zij zacht mogen zijn en teder, en liefde mogen ontvangen en doorgeven.

Amen

Slotlied:

Van grond en vuur (GvL 639).

.....

Levend woord

Een nauwe deur waar vele mensen tegelijkertijd door naar binnen willen,
dat wordt wringen en worstelen.

Zeker als velen achter die deur iets weldadigs verwachten en die nauwe toegang zeker willen binnengaan.

Vanuit de evangelielezing wordt de mensengang door het leven dus zó voorgesteld, dat dit leven ergens naar toe zal leiden.

Waar naar toe en hoe er te komen, vragen we ons dan af.

Dat wordt zeer radicaal aangegeven door Jezus, over de laatsten die eersten zullen worden en de eersten die hun vermeende positie kwijtraken.

Het wordt ook duidelijk gemaakt met de uitspraak over rechtsverkrachters en voor een gesloten deur staan.

Recht doen aan elkaar, van elkaar houden betekent ook vandaag dat de menselijke samenleving zich daar nog volop voor moet inspannen.

De ontwikkeling van mensen in oost en west, noord en zuid, uit alle windstreken dient nog steeds krachtig ontdaan te worden van onrecht en onvrede, haat en vernedering, oorlog en geweld.

Het lijkt soms zo goed te gaan in ieders persoonlijk leven; en toch is er dan vandaag de vraag die we ons moeten stellen of daarmee voldoende wordt bereikt.

Neem er eens rustig de tijd voor;

kijk om je heen, denk na, leer van het verleden en van elkaar.

Het wereldgebeuren laat onverbloemd zien dat grote inspanningen nodig zijn.

Iedereen, alle volkeren worden aan tafel genodigd in het koninkrijk van God

Alle volkeren uitnodigen betekent zonneklaar dat mensen bij elkaar horen.

Dat iedereen geroepen is deze verantwoordelijkheid naar vermogen op zich te nemen.

Het is de scheppingskracht in elke mens, om daarmee dingen in onszelf en in onze omgeving te veranderen. We moeten daarbij bereid zijn om te willen kijken met de ogen van een ander.

Jezus zag met zijn kijk op het leven, meer dan degenen om hem heen en meer dan wij.

Daar kunnen wij een blijde boodschap aan nemen.

Gelukkig zijn er mensen die iets aan een ander geven, die het broodnodig heeft;

gelukkig zijn er mensen die een vriendelijk woord en aandacht hebben voor een ander, die eenzaam of verdrietig is;

gelukkig zijn er mensen die vertrouwen geven aan een ander, die in nood is..

We kunnen ons daarbij aansluiten en daarmee getuigen van het geloof in de naaste, dichtbij en veraf.

Het is met liefde geven en ontvangen; vastberaden en met inspanning de wedstrijd lopen die vóór ons ligt, waarvoor we ons als christenen hebben ingeschreven Zie naar Jezus, de aanvoerder en voltooiër van ons geloof.

Soms lijkt het op de Olympische spelen; het gaat niet steeds zoals verwacht, maar de atleten komen dankzij trainen en discipline wel tot sportieve prestaties, die anderen als schouwspel aanzet en motiveert om zelf actief te worden.

Soms lijkt de wedstrijd op de aanval van die Syriër, dansend op de puinhopen in zijn stad, die daarmee een manier vond om anders met wapens om te gaan en de strijders te kijk zet.

Hoe staat het ook al weer bij Lucas:

Aan tafel genodigd;

uit het oosten en het westen en uit het noorden en het zuiden zullen ze komen.